

T-164. 2022.10.09 vasárnap Mégmértettél a mérlegen

Kedves Gyerekek!

Előző fejezetben Nabukodonozor király fiáról, Belsazárról volt szó és az ő királyságának az utolsó napjáról. Láttuk milyen vakmerő módon Isten szent edényeiből ittak bort, és mulatoztak, amire még az ő apja sem vetemedett. Nabukodonozorban legalább volt annyi tisztelet a leigázott nép Istene iránt, hogy azokat bevitte az ő templomába és nem használta közönséges dolgokra. Belsazár sajnos az édesapja felfuvalkodása utáni bukásból sem tanult, nem vette azt sem szívére, amikor az megtért gonosz útjaiból.

Arról is szó volt, hogy a lakoma közben egy kéz jelent meg, amely a királyi palota falára írta a következőket: „**Mene, Mene, Tekel, Ufarszin**” azaz **számba vette Isten a te országlásodat és véget vet annak, megmértettél a mérlegen és híjával találtattál, és elosztatott a te országod és adatott a médeknek és perzsáknak**. Elérkezett az idő, Belsazár életében, hogy Isten számba vette királyságát, hogy miként is vezette ő, a reá bízott népet. Láttuk, hogy nem az élő Isten tiszteletére bízta őket, hanem bálványisteneik dicséretére. Felfuvalkodásában édesapján is túltett, ezért szigorúan felelősségre vonta őt Isten.

Ebből mi is tanulhatunk gyerekek. Mindannyiunkra bíz valamit Isten, kire milyen felelősséget és ezt egyszer számba fogja venni. Biztosan sokatok ismeri az Úr Jézus példázatát a szolgákról, akik különböző összegeket kaptak távolra utazó uruktól, hogy azzal sáfárkodjanak, gazdálkodjanak. És amikor megérkezett mindenkit számonkért. Akik gyarapították vagyonát azokra még többet bízott, aki elásta, attól még azt a keveset is elvették és büntetésben részesült. Így bíznak rátok is egyre több dolgot otthon is iskolában is. Mellékesen mondom, hogy az iskolában a dolgozatokat, a feleletet, számonkérésnek is nevezik, amikor be kell számolnotok arról, amit megtanultatok. Ahogy egyre nagyobbak lesztek, az elvárások, a feladatok is nőni fognak és ez így van rendjén, mert ezek által kitartóbbak, ügyesebbek, okosabbak lesztek. Dánielre is egyre több feladatot bíztak, mert hűségesen végezte azokat. Mindannyiunknak egyszer számot kell majd adnunk Istennek, hogy mit is cselekedtünk itt ebben a rövid földi életünkben. Szorgalmasan tanultunk, dolgoztunk, segítettük a másikat, vagy sokszor csak lustálkodtunk, szórakoztunk, önmagunknak éltünk?

Isten következő fontos üzenete Belsazárnak és nekünk is személyesen, hogy mégmértettél a mérlegen és híjával találtattál. A mérleg megmutatja hogyan is állunk. Van egy adott mennyiség, egy mértékegység és ahhoz tudunk viszonyítani. Amikor Isten mér az olyan mérce, mérték, amit mi nem tudunk megütni, teljesíteni. Nézzük csak pl. a tízparancsolatot. Senki sem volt képes betölteni azt az Isten által adott mértéket, egyedül Jézus Krisztus. Azért adta azt az embernek, hogy lássa be: nem tud Nélküle, az Ő kegyelme nélkül úgy élni, ahogyan azt Ő elvárja. Viszont aki megtér és újonnan születik az Isteni természet részese lehet, abban a Szent Szellem lakozást vesz és elkezd az átformáló munkát, ha engedelmeskedik neki.

Van az Úr Jézusnak egy fontos mondása a megméréssel kapcsolatban: „...**mert amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek viszont majd titeket is**” **Luk.6:38/b**. Ennek az igének a fényében nézzük meg a Belsazár király életét és a miénkét is. Belsazár bizonyára szigorúan és kegyetlenül uralkodhatott, gondolom, hogy Nabukodonozornál is, aki megölt, akit akart, életben hagyott, akit akart, és rettegetek tőle az emberek. Amilyen mértékkel ő mért, Isten olyan mértékkel, olyan szigorúsággal mérte meg őt. De ez az ige sokszor már a földi életünkben, az embertársainktól visszakapott mértékre is vonatkozik. Hogy jobban megértsük az előtte lévő igék megmagyarázzák nekünk: „**Legyetek irgalmasok, mint, ahogyan Atyátok is irgalmas, nehogy ítélezzetek és akkor titeket sem ítélnék meg, és ne ítéljetek el senkít és akkor benneteket sem ítélnék el, bocsássatok meg és nektek is megbocsátanak, adjatok, nektek is adni fognak...**” **Luk.6:36-38.a**.

Mi szeretjük méregetni magunkat a másik emberhez, osztálytársakhoz, testvérekhez, munkatársakhoz. Mindig mérünk, viszonyítunk valamihez, valakihez. Ti gyerekek sokszor összeméritek pl. magasságotokat, erőtöket, ügyességeket stb. Hányszor hallom saját gyermekeimnél, hogy persze az

egyiknek vagy a másiknak lehet nekem nem. Nagyon sokszor a másikhoz méri magát.

A méréskor mindig kell egy egység, egy viszonyítási alap. Csak az nem mindegy, hogy mi kihez mérjük magunkat, mert nagyon nagy -úgymond- a szórás, mert óriási különbségek vannak gyermek és gyermek, felnőtt és felnőtt között. De milyen nagy különbség van Isten, Jézus Krisztus és mi közöttünk. Lehet, hogy egy ember a másikhoz képest nem bűnös, de Istenhez képest elveszett, halálra méltó gazember. Ugyanis Isten belelát a mi gondolatainkba is és sokszor már ott megfogja a bűn. A szívből származnak a gonosz gondolatok.

Isten tehát mindenkit megmér. Híjával találtatuk-e az a kérdés? Jézus Krisztusé vagyok? Akkor Isten már rajta keresztül lát. Ha van is hiányosságunk azt tudnunk kell, hogy az Úr Jézus vére fedez be bennünket és nem kell elkárhoznunk. Ő meghalt a kereszten minden bűnömért, ezért állhatok meg a Szent Isten előtt. Ha még úgy látod, hogy Isten mérlegén híjával találtatsz, jöhetsz hozzá bűnbánattal, hittel, Jézus Krisztuson keresztül, aki az Út, az Igazság/Valóság és az Élet és megmenekülsz Isten haragjától.

Ámen

Debrecen, 2022.10.09.